

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 50. Aleandri Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. litanus, Melphienſis Epiſcopus, itidem
A C. 1542 Presbyter Cardinalis titulo S. Sylveſtri
 & S. Martini in Montibus. III. Pomponius Cæcius Romanus, primo civitatis Caſtellanæ, poſtea Colonæ Sutrinæ Antifteſ, ac Vicarius Papæ, nec non Cardinalis Presbyter titulo S. Cyriaci. IV. Robertus Puccius patria Florentinus, Piſtorienſis Epiſcopus, Presbyter Cardinalis titulo SS. quatuor Coronatorum, & major Pœnitentiarius. V. Joannes Moronus, cujus ſupra meminimus, Mediolanenſis, Mutinenſis Epiſcopus, Presbyter Cardinalis titulo S. Vitalis. VI. Gregorius Cortefius, Mutinenſis, Abbas Montis Caſſini, Presbyter Cardinalis titulo S. Cyriaci, poſtea Urbini Epiſcopus. VII. Thomas Badia Theologus, ac Ordinis FF. Prædicatorum alumnus, ſacri Palatii Magiſter, & Presbyter Cardinalis titulo S. Sylveſtri in Campo Martio. VIII. Chriſtophorus Madrucius, Tridenti in patria ſua urbe Epiſcopus, Presbyter Cardinalis titulo S. Cæſarii, & Epiſcopus Præneſtinus, qui tamen ultimus tunc nondum publice Cardinalis fuerat declaratus.

§. L.

Aleandri Cardinalis obitus.

Hos

Hos inter Pomponius Cæcius tertio Sæc. XVI.
 post electionem mense die quarta A.C.1542.
 Augusti e vivis excessit. Erat is Vir Ciac. p.623.
 Philosophiæ ac Astronomiæ scientiis Spond. hoc
 longe clarissimus, sepultusque est in Ec- ann. n. 16.
 clesia S. Joannis in Laterano, ubi etiam
 Canonicus erat.

Hoc item anno quatuor alii Cardi-
 nales mortalitatem exuerunt, ex quibus
 primus erat Hieronymus Aleander,
 Mottæ, quæ exigua urbs est in Foro-Ju-
 lii & Histriæ finibus sita, anno Domini
 millesimo quadringentesimo octogesimo
 die decima tertia Februarii natus. Ejus
 Pater nomine Franciscus Aleander, pro-
 fessione Medicus, summa sollicitudine
 Hieronymum filium suum educavit,
 eumque literis imbuendum Venetias &
 ad Portum Naonem misit, ubi non nisi
 quindecim annos natus humaniores li-
 teras tradidit, sibi que magnam nominis
 sui famam conciliavit. Progressu tem-
 poris præter Mathematicas & Physicas
 disciplinas etiam Medicinæ, nec non ad-
 discendæ Græcæ ac Hebraicæ linguæ
 operam dedit, in quo studio opitulante
 stupendæ prorsus memoriæ felicitate
 tantos fecit progressus, ut utrumque
 idioma mira facilitate scriberet, atque
 enuntiaret. Tam rara igitur meriti fa-
 ma ad Alexandrum VI. Papam delata,
 ab eodem selectus est, ut filio suo ab epi-

Sæcul. XVI. stolis esset, postea vero in Hungariam
 A.C. 1542 velut Papæ Legatus decernebatur, ve-
 rum morbo admodum periculoso obru-
 tus alibi sortem suam experiri cogeba-
 tur, unde a Ludovico Rege accersitus in
 Gallias venit, ibidemque regio Diplo-
 mate civitatis jure donabatur, atque U-
 niversitatis Parisinæ Rector, nec non
 Græcæ linguæ Professor renunciatus,
 demum Aureliæ ac Blesi publice hoc
 idioma tradidit. Posthæc Stephanus
 Poncherus Parisiensis Episcopus eun-
 dem ad se venire rogavit, quo ægre ad-
 modum permittente Hieronymus profe-
 ctus est ad Erardum de la Marck Leo-
 diensem Episcopum, qui eum non mo-
 do in suum sibi Cancellarium, sed etiam
 Ecclesiæ suæ Præpositum elegit, illum-
 que amica vi compulit, ut Romam ver-
 sus itineris focius esset, ubi a Leone X.
 Papa, qui eum in sua aula detinuit, an-
 no Domini millesimo quingentesimo de-
 cimo nono in Germaniam tanquam Se-
 dis Apostolicæ Nuntius decernebatur,
 ac demum, licet absens, anno Christi
 millesimo quingentesimo vigesimo post
 Zenobii Acciajoli obitum Bibliothecæ
 Vaticanæ præficietur. Porro lega-
 tionem suam cum ingenti applausu obi-
 bat, ab omnibus non modo ob dignita-
 tis suæ prærogativam, sed etiam pro-
 pter doctrinæ & eloquentiæ præstantiam
 ubi-

ubique maximi habitus, præcipue ve-
 ro in Wormatiensi Conventu, ubi soli-
 das omnino tres horas contra Lutheri er-
 rores declamabat, non sine prospero ze-
 li sui successu: quamvis præpedire haud
 posset, quo minus hic idem Hæresiar-
 cha in hisce comitiis audiretur: recu-
 sabat tamen Hieronymus cum eo in are-
 nam descendere, tantumque efficiebat,
 ut ejus libri igni traderentur, & ipse pro-
 scriberetur, quin imo Hieronymus edi-
 ctum promulgavit, quo Lutherus etiam
 condemnatus fuit: Posthæc cum Alean-
 der Wormatia reversus esset, a Clemen-
 te VII. Brundusino Archiepiscopatu ho-
 noratus tanquam Papæ Nuntius in Fran-
 ciam mittebatur, ac Franciscum I. Gal-
 liarum Regem eodem tempore comita-
 batur, quo hic Princeps in Papiensi præ-
 lio captus fuerat: Anno autem salutis
 millesimo quingentesimo trigesimo pri-
 mo ab eodem Papa rursus in Germa-
 niam Legatus mittebatur, ubi brevi to-
 tam rerum faciem penitus immutatam
 experiebatur; „ nam populus, inque-
 „ bat Aleander, in Protestantium urbi-
 „ bus haud ultra tam infano furore ad-
 „ versus sacram Sedem tumultuabatur,
 „ plebs; tamen in Catholicorum civita-
 „ tibus ad excutiendum Pontificis obse-
 „ quium, atque ad aucupanda Ecclesia-
 „ rum bona juxta Protestantium exem-

Sæcul. XVI.
 A.C. 1542.

F 5

„plum

Sæcul. XVI., plm valde propensum exhibebat ani-
A.C. 1542. „mum. „ Porro Aleander, irrito licet
 conatu, nulli tamen pepercit labori, ut
 Carolum V., ne Principibus Lutheranis
 inducias concederet, præpediret; po-
 stea autem Venetias reversus, a Paulo
 III. Romam accitus est, ut anno post
 Christum natum millesimo quingentesi-
 mo trigesimo sexto in laboris sui præ-
 mium sacra purpura decoraretur. In-
 super Legatus nominabatur, ut Conci-
 lio Vicentiæ celebrando præesset, cum
 autem hoc propositum successu suo fru-
 straretur, Aleander itidem Apostolici
 Legati munere insignis in Germaniam
 venit, verum hoc anno die prima Fe-
 bruarii Romam reversus ibidem obiit,
 eodem tempore, quo præclaræ suæ lu-
 cubrationi contra scientiarum Professo-
 res, quod tamen opus nunquam publi-
 cam lucem aspexit, ultimam manum ad-
 movere parabat, ac ipse, ut Tridentinæ
 Synodo præesset, destinabatur. Eo
 tempore Aleander circiter sexagesimum
 secundum ætatis suæ annum agebat,
 forte longius vitæ suæ dies protractu-
 rus, si Medicorum, qui remediorum vio-
 lentia ejus vires exhauferunt, consiliis
 minus faciles aures præbuisset. Poste-
 ris reliquit quædam carmina, dialogos
 ac quasdam epistolas, quæ de rebus Ec-
 clesiæ agunt. Corpus ejus Mottam
 trans-

translatum, atque ibidem in Ecclesia S. Sæc. XVI.
 Nicolai sepultum est. A.C. 1542.

§. LI.

Cæsarini Cardinalis extrema.

Alter erat Alexander Cæsarinus patria *Ciac. l. c.*
 Romanus, qui primo Protonotarius *p 404.*
 Apostolicus creatus est, postea vero spe- *Aubery vie*
 ciali amicitia Medicææ familiæ Princi- *des Card.*
 pibus junctus a Leone X. Papa, qui ex *Ughel. in*
 eodem genere ortum duxerat, die pri- *Italia sacra.*
 ma Julii anno salutis millesimo quingen-
 tesimo decimo septimo Cardinalis Dia-
 conus titulo SS. Sergii & Bacchi renun-
 tiatus est: Clemens autem VII. Papa
 hunc titulum commutavit, atque Ale-
 xandrum Ecclesiæ ad S. Mariam in Via
 lata adscripsit, ac denique Paulus III.
 Albanensem, Prænestinam & Pampe-
 lonensem Ecclesiam eidem regendam
 concessit. Præterea administravit Cæ-
 sarinus Hidruntinum, Brixientem, alios-
 que Episcopatus: electo autem in Pon-
 tificem Adriano VI. a S. R. E. Cardina-
 lium Collegio Cæsar-Augustam missus
 fuit, ut novum Papam veneraretur, ac
 cum eo de maximi momenti negotiis
 conferret. Dein post urbis Romanæ di-
 reptionem obses Cæsareis copiis datus,
 a Paulo III. unacum Cardinale Senensi,
 Episcopo Ostiensi Legatus ad Carolum
 V. Cæsarem decernebatur, ut eidem ob
 Afri-